

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 40P/121/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225202601
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:1225202601.3

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II, v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, F. Lehára 18, Lučenec, dieťa rodičov: otec - Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. právne zastúpený: LOVÁSZ LEGAL s.r.o., so sídlom Železničiarska 18, Bratislava, matka - Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. právne zastúpená: Mgr. Renáta Dobrovodská, advokát, so sídlom Rožňavská 22, Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.
- II. Súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.08.2025 sa matka maloletej domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne obmedzil rozsah styku otca s maloletou dcérou podľa jej návrhu a znížil výšku vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa.

2. Svoj návrh odôvodnila tým, že pred Mestským súdom Bratislava II prebieha súdne konanie o úprava styku otca s maloletou a konanie o výkone rozhodnutia, v ktorom súd dňa 28.04.2025 vyhovel návrhu otca na nariadenie výkonu rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 39P/176/2021-233 zo dňa 29.09.2022. Matka uvádza, že už v minulosti/rok 2023 u maloletej bolo možné navnímať úzkostnú symptomatológiu viazanú na situácie predávania dieťaťa zo starostlivosti matky do starostlivosti otca, ktorej pretrvávanie malo negatívny efekt na zdravý psychický vývin maloletej. Klinický psychológ odporučil realizovať predávanie maloletej za prítomnosti kolízneho opatrovníka s cieľom objektivizovať správanie dieťaťa a identifikovať možné príčiny a taktiež odporučil spoluprácu oboch rodičov s referátom poradenských služieb na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a navrhol aj vyšetrenie dieťaťa detským psychológom. Záujmom Matky maloletej je ochrana maloletej dcéry pred ďalšou traumou, opakovaným nepríjemným a stresujúcim zážitkom, v záujme zabezpečenia jej zdravého fyzického a psychického vývoja. Otec nie je ochotný na tému spoločného stretávania ani komunikovať. Názor maloletej je jasne evidentný z početných správ psychológa a kolízneho opatrovníka, ktoré potvrdzujú, že maloletá odmieta styk s Otcou bez prítomnosti Matky. Otec odmieta akúkoľvek komunikáciu so psychológom, odmieta spoločnú komunikáciu rodičov za prítomnosti tretej osoby, odmieta dokazovanie, odmieta znalecké dokazovanie spojené s jeho osobou. Maloletá s otcom neudržiavala kontakt, či telefonicky, prostredníctvom videohovoru alebo fyzicky, a to po dobu takmer dva roky, z čoho vyplýva, že vzhľadom na jej vek, je takáto doba odcudzenia spôsobilá, aby citové väzby s otcom ochladli. Tento stav nie je zapríčinený matkou, ale práve naopak postojom otca. Po pojednávaní dňa 28.04.2025, na ktorom

prvoinštančný súd nariadil výkon rozhodnutia, došlo k pokusom otca o styk s maloletou dvakrát (03.05.2025 a 08.05.2025). Matka sa v oboch prípadoch vždy spýtala maloletej, či chce ísť s tatinom, na čo maloletá vždy s plačom odpovedala, že nechce. Tvrdenia otca, že matka manipuluje maloletú, sú klamlivé. Otec si nechce priznať, že svojím nezújmom spôsobil ochladnutie citových väzieb medzi ním a maloletou. Zo správy kolízneho opatrovníka z pohovoru s maloletým dieťaťom zo dňa 13.05.2025 vyplýva, že maloletá hodnotí stretnutie s otcom negatívne aj preto, že si myslela, že bude útočiť na maminku. Zároveň uviedla, že sa tatina bála, že jej niečo urobí, pretože minule sa jej stalo u tatina to, že jej dal po riti a išla do kúta a preto tam nechcela ísť ani náhodou. Ďalej sa vyjadrila, že v priebehu stretnutia sa tatino správal k maminke hrozne. Podľa jej názoru si tatino myslí, že sa správa lepšie ale nespráva sa, maminka sa správa lepšie. Tatino bol k maminke nepríjemný, maminka k nemu bola dobrá a snažila sa mu vysvetliť, že k nemu nechcela ísť. Uviedla, že sa na tata hnevala lebo bol hnusný k maminke a maminka je ku nej každý deň láskavá. Cítila, že maminke sa to nepáči, ale musí to urobiť. Uvedené okolnosti, v spojení s konaním o výkon rozhodnutia, jednoznačne poukazujú na nutnosť úpravy styku otca s maloletou a odklad výkonu rozhodnutia, aby sa zabránilo ďalšiemu vážnemu zhoršeniu psychického zdravia maloletej. Pokračovanie núteného styku bez rešpektovania aktuálneho psychického stavu maloletej by mohlo viesť k trvalým emocionálnym následkom a vážnemu poškodeniu jej duševnej pohody. Po pokuse otca o styk s maloletou sa dieťa uchýlilo k drastickému činu - ostrihalo si vlasy, čo v jej veku jednoznačne predstavuje akt sebapoškodzovania. Takýto prejav obrovskej empatie a mentálnej vyspelosti u päť a pol ročného dieťaťa súd prvej inštancie úplne ignoroval a zľahčil tvrdením, že dieťa nie je schopné vyjadriť svoj názor. Tento fakt je vážnym dôkazom, že maloletá má jasný a uvedomelý postoj, ktorý je absolútne nevyhnutné rešpektovať pri rozhodovaní o jej styku s otcom. Matka dáva súdu do pozornosti, že uznesením Mestského súdu Bratislava II zo dňa 5.11.2024 bolo nariadené znalecké dokazovanie, najmä za účelom zistenia vzťahov rodičov k maloletej. Napriek tomu ku dňu podania neodkladného opatrenia, k realizácii znaleckého dokazovania nedošlo. V konaní vo veci samej nedošlo k žiadnemu posunu a konanie sa doteraz neuskutočnilo v potrebnom rozsahu. Otec sa nezúčastnil na znaleckom dokazovaní. Nutnosť dočasnej úpravy pomerov matka vidí i vzhľadom k súčasnej nevykonateľnosti Rodičovskej dohody, keďže maloletá tohto roku dosiahla vek 5 rokov, čo znamená, že v septembri tohto roku bude musieť nastúpiť do predprimárneho povinného vzdelávania. Je nevyhnutné, aby súd v tejto veci rozhodol tak, aby zabezpečil, že jej právo na vzdelanie nebude ohrozené. Maloletá F. vo veku päť a pol roka je vo vývojovom štádiu dieťaťa, v ktorom je vytváranie stabilných citových väzieb rozhodujúce pre jej ďalší harmonický psychický a emocionálny rozvoj. Preto je dôležité, aby mala zabezpečené stabilné a bezpečné vzťahy s osobami, s ktorými maloletá trávi alebo má tráviť čas, čo znamená i s otcom, musí mu však dôverovať, cítiť sa s ním bezpečne, aby dosiahla psychickú stabilitu, čo svojim prístupom otec absolútne popiera. Násilné prerušenie primárnej citovej väzby u dieťaťa v tak ranom veku môže viesť k dlhodobým následkom, ako sú úzkostné poruchy, problémy v správaní, ťažkosti v nadväzovaní medziľudských vzťahov a poruchy emocionálnej regulácie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné konštatovať, že bezprostredná realizácia Výkonu rozhodnutia na základe platnosti úpravy stretávania sa otca s maloletou na základe Rodičovskej dohody, by mala za následok vážne narušenie priaznivého a stabilného psychického vývoja maloletej. Preto je v najlepšom záujme maloletej dočasne upraviť stretávanie sa otca s maloletou a umožniť realizáciu styku až po postupnom, odborným spôsobom facilitovanom obnovení vzťahu, a to za podmienok rešpektujúcich emocionálne potreby a psychickú pripravenosť dieťaťa, nie otca. Matkina snaha o pozitívne budovanie citovej väzby medzi Otcom a maloletou F. je až tak vysoko nastavená, že Matka navrhuje dočasne upraviť výšku vyživovacej povinnosti Otca, zníženú o sumu 150 EUR mesačne, aby Otec neprezentoval názor, že cesta C. prípadne ubytovanie pri stretávaní sa s dcérou je finančne náročné.

3. Mestský súd Bratislava II uznesením č.k. 40P/121/2025-79 zo dňa 03.09.2025 rozhodol tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4. Na základe odvolania matky Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 14CoP/182/2025-139 zo dňa 28.10.2025 podľa § 389 ods. 1 písm. a) a b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd v zmysle pokynu Krajského súdu v Trnave ustanovil maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, ktorý na výzvu súdu na vyjadrení k návrhy matky na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že vzhľadom na to, že maloletá plní povinnú predškolskú

dochádzku je v jej záujme, aby úprava styku zohľadňovala aj túto skutočnosť. Matka je pre maloletú primárnym vzťahovým rodičom, v blízkosti ktorého cíti bezpečie a ak má byť kontakt dieťaťa a druhého rodiča úspešný, je potrebné postupné nadväzovanie vzájomného vzťahu za prítomnosti primárneho vzťahového rodiča, aby dieťa opäť nadobudlo dôveru v úprimný záujem druhého rodiča o jeho spoločnosť. Nakoľko rodičia naďalej zostávajú v animozite, ich vzájomná komunikácia je ovplyvnená ich subjektívnymi postojmi k výchove a starostlivosti o maloletú, čo negatívne vplyva na psychický vývin maloletej. Kolízny opatrovník navrhuje, aby súd uložil maloletej a rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu. K matkou navrhovanému zníženiu výživného uviedol, že nie je v záujme maloletej znížiť výživné.

6. Otec vo svojom podaní zo dňa 04.12.2025 uviedol, že Matka počas prebiehajúceho konania vo veci samej podala v poradí piaty návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom doposiaľ všetky jej návrhy boli vo výsledku právoplatne zamietnuté. Vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matka obširne opisuje vývoj udalostí od roku 2023. Otec podotýka, že so všetkými argumentmi matky vo vzťahu k psychologickému správaniu a krokom v roku 2023 sa vyjadril už odvolací súd - Krajský súd v Žiline. Pre podanie matky je opäť príznačné skreslenie skutkového stavu bez spomenutia výsledných rozhodnutí v tom-ktorom štádiu konania. Prinajmenšom je trúfalé poukazovať na rozhodnutia miestne nepríslušného Okresného súdu Lučenec, ktoré boli zrušené. Smerodajná je argumentácia Krajského súdu v Žiline (Uznesenie zo dňa 13.09.2023, sp. zn. 14CoP/25/2023), cit.: „Odvolací súd vo vzťahu k zostávajúcim, napadnutým výrokom II., IV, V, VI, VII starostlivo zvažil, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ako ho nariadil súd prvej inštancie, pričom má za to, že k potrebe nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia neboli dostatočne osvedčené rozhodujúce skutočnosti, a teda, že nie je v záujme maloletej, aby sa nestretávala s otcom v rozsahu styku upravenom rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 39/176/2021-23 zo dňa 29. septembra 2022 . Matka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na zákaz styku maloletej s otcom uvádzala jednak zmeny správania maloletej pred alebo po styku s otcom - plačlivosť, smútok, hysterickosť, mrzutosť a občasnú pomočovanosť. Ďalším dôvodom bolo spozorovanie neobvyklého nálezu na genitáliách maloletej po styku (asi 5krát), ku ktorým malo dôjsť podľa opisu matky počas trvania tohto styku, kedy nie je zrejme ako ku nim došlo. Podľa názoru odvolacieho súdu matkou uvádzané dôvody nariadenia neodkladného opatrenia a matkou osvedčené skutočnosti nevytvárajú priestor pre obmedzenie styku otca s maloletou. Pokiaľ matka poukazovala na správu z psychologického vyšetrenia klinickej psychologičky, z jej obsahu je zrejme, že táto bola spísaná na základe informácií od matky a bez prítomnosti maloletej (dňa 9.6.2023), avšak ani z nej nevyplýva potreba obmedzenia kontaktu otca s maloletou . V odporúčaní klinický psychológ navrhuje realizáciu odovzdávania maloletej za prítomnosti kolízneho opatrovníka s cieľom objektivizovať správanie maloletej a identifikovať možné príčiny správania maloletej. Zo správy, aj ktorou matka osvedčovala potrebu obmedziť styk otca s maloletou nevyplýva, že by príčinou neobvyklého správania maloletej bol práve otec, resp. styk s otcom, ale ani potreba jeho obmedzenia. Správu psychológa vo vzťahu k styku s otcom je možné, podľa názoru odvolacieho súdu, nanajvyššie vyhodnotiť ako odporúčanie na zmenu preberania a odovzdávania maloletej.“ Uznesenie Krajského súdu v Žiline, zo dňa 21.11.2023, sp. zn. 14CoP/77/2023: „Po oboznámení sa s obsahom predmetnej správy však krajský súd obdobne ako súd prvej inštancie konštatuje, že zo záverov tejto správy nevyplýva jednoznačná okamžitá potreba a nutnosť zakázať styk otca s maloletou dcérou. Z predmetnej správy je zrejme, že maloletá F. počas prvého sedenia popísala neprípustné správanie F., o ktorom hovorí, že bol zlý a neposlušný. Zároveň však z jej vyjadrenia pri tomto prvom sedení vyplýva, že to otec videl a rozbehol sa za ním a povedal mu „no, no, no“ a F. bol z toho nešťastný. Ďalej uviedla, že tatinko ho veľmi, veľmi dlho vyhrešil a chlapec bol z toho nešťastný. Z uvedeného je teda zrejme, že nemôže obstať tvrdenie matky v tom smere, že zo strany otca nebolo zakročené proti takémuto správaniu sa iného dieťaťa voči maloletej F.. ... Na základe uvedených zhodnotení potom krajský súd konštatuje, že od posledného rozhodovania o obdobnom návrhu matky na obmedzenie styku otca s maloletou F., o ktorom krajský súd rozhodoval vo vyššie uvedenom uznesení, nemožno konštatovať žiadnu zmenu osvedčených skutočností tak, aby tieto odôvodňovali matkou požadované obmedzenie styku otca s maloletou F. vo forme skrátenia jeho rozsahu, určenia styku výlučne za prítomnosti matky a na verejnom mieste, alebo existenciu okolností, ktoré by dokonca odôvodňovali úplný zákaz styku otca s maloletou. Pokiaľ ide o súčasný stav vecí, za správanie sa maloletého dieťaťa a údajné odcudzenie od otca nesie plnú zodpovednosť matka, ktorá od septembra 2023 nerešpektuje vyššie doložené súdne rozhodnutia. Matka minimálne do júna 2024 sa otcovi zatajovala (skutkové okolnosti sú súdu známe z vlastnej rozhodovacej činnosti, nakoľko viedli k nariadeniu neodkladného opatrenia, ktorým bola matke uložená informačná povinnosť, sp. zn.

tunajšieho súdu 40P/66/2024). V prípade, ak by matka ad 1) rešpektovala otca ako druhého rodiča a ad 2) dodržovala súdne rozhodnutia, by predmetná vec vôbec nemusela eskalovať do aktuálneho stavu. Neslobodno opomenúť, že primárnym a dlhodobým porušovateľom práv dieťaťa je matka, obmedzujúca styk otca. Matka nie je oprávnená stanovovať podmienky styku, tie boli upravené v súdnom rozhodnutí a doposiaľ žiadne rozhodnutie nepočíta s realizáciou styku za prítomnosti matky. Porušenie práv otca bolo vyslovených v početných súdnych rozhodnutiach. Vo vzťahu k súčasným skutkovým okolnostiam je novotou predprimárne vzdelávanie, na ktoré bolo maloleté dieťa prijaté „prekvapujúco“ znova nezákonným spôsobom. Otec sa dozvedel až zo súdneho spisu, že dieťa navštevuje predprimárne zariadenie. Matka žiadnym spôsobom neinformovala otca o výbere školského zariadenia, len doložila čestné vyhlásenie, že súhlas otca je nedosiahnuteľný. Opísané konanie matky je nezákonné. Dávame do pozornosti, že obdobne nezákonné je konanie školského zariadenia, ktoré prijalo dieťa na predprimárne vzdelávanie bez súhlasu otca ako druhého rodiča. Postup školského zariadenia je predmetom podnetu na vykonanie školskej inšpekcie, čo bude prešetrované v samostatnom správnom konaní, presahujúcim rámec tohto podania. V súčasne podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matka argumentuje snahou o postupné rozšírenie styku. Návrh matky je v súčasnosti prekvapivý a zmätočný, a to vzhľadom na to, že o postupné budovanie styku sa usiloval aj otec, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s postupným rozšírením styku podal na tunajšom súde on sám v lete 2024 (teda približne jeden rok pred terajším podaním matky). Súd prvej inštancie aj vydal neodkladné opatrenie dňa 8.8.2024 (sp. zn. 37P/80/2024-264). Proti tomuto rozhodnutiu s mechanizmom postupného rozširovania styku podala odvolanie matka. V dôsledku uvedených skutočností sa javí návrh matky ako výslovne účelový. Navyše, zo skutkového hľadiska je absolútne nezmyselné poukazovať na nemožnosť realizácie styku v utorky a štvrtky a to hneď z dvoch dôvodov: a) samotný otec od presťahovania sa dieťaťa do F. (nezákonne) uvedené dni styk nikdy nechcel realizovať; b) v minulosti, keď otec vo svojich vlastných podaniach a návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia poukazoval na nezmyselnosť a nevykonateľnosť rodičovskej dohody, ani jednému odvolaciemu súdu to nebránilo ponechať v platnosti rodičovskú dohodu s odkazom, že sa podľa nej majú rodičia zariadiť. Krajský súd v Trnave, v rozhodnutí zo dňa 5.11.2024, sp. zn. 11CoP/150/2024 uviedol: Vzhľadom na uvedené odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov, a to úpravou styku otca s mal. F., keď tento styk je už upravený právoplatným a vykonateľným rozsudkom, výkonu ktorého sa otec v súčasnosti domáha, keď tvrdí, že matka realizáciu jeho styku s maloletou marí. I s poukazom na prebiehajúce konanie o nariadenie výkonu rozhodnutia a jeho stav, nepovažoval odvolací súd za odôvodnenú potrebu dočasnej úpravy formou neodkladného oparenia, ktoré má slúžiť na úpravu pomerov a vzťahov len v nevyhnutnom rozsahu. Vo svetle vyššie prezentovaných skutočností by bolo mimoriadne prekvapivé rozhodnutie, keby na základe argumentov otca, na ktoré dva a pol roka poukazuje a jeho návrhom vyhovené nebolo, teraz na rovnako odôvodnený návrh matky by súd prihliadol. Jednalo by sa o jednoznačné porušenie práva na rovnosť účastníkov konania. Návrh matky je zmätočný aj preto, nakoľko tvrdí neuskutočňovanie styku už takmer dva roky, pričom však tomuto styku ona sama bráni a sa ho snaží všemožnými spôsobmi znemožniť (vrátane spomínaného zatajovania bydliska v trvaní 10 mesiacov). Jedinou novou skutkovou okolnosťou je nástup na predprimárne vzdelávanie maloletej. Súčasťou rodičovských práv a povinností sú aj zastupovanie maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Rodičia sa nedohodli na výbere konkrétneho zariadenia, súhlas otca nielenže daný nebol, ale otec nemal ani možnosť sa vyjadriť k návšteve konkrétneho zariadenia. Dieťa nastúpilo na predprimárne vzdelávanie do konkrétneho zariadenia bez súhlasu otca, teda nezákonne. Súd nemôže vydať neodkladné opatrenie, ktorý by konvalidoval nezákonne nastolený skutkový stav, resp. pri svojom rozhodovaní nemôže vychádzať z nezákonného konania jedného z rodičov. Podľa ust. § 144a ods. 1 školského zákona, na podaniach týkajúcich sa výchovy a vzdelávania, o ktorých sa rozhoduje v správnom konaní, sa vyžaduje podpis oboch zákonných zástupcov dieťaťa alebo nepľnoletého žiaka, ak odsek 2 neustanovuje inak. Názor prezentovaný matkou je preto v priamom rozpore so školským zákonom, ktorý v zmysle citovaného ust. § 144a explicitne vyžaduje podpis obidvoch rodičov na prihláške, o ktorej sa rozhoduje v správnom konaní. V prejednávanej veci pritom nenastáva ani jedna výnimka preddefinovaná v ust. § 144a ods. 2 školského zákona. Ak by sa nevyžadoval súhlas obidvoch rodičov, zrejme by neboli potrebné a ani by neexistovali početné súdne rozhodnutia nahradzujúce súhlas jedného rodiča s podaním prihlášky na školu. Rovnako platí, že ignorovanie názoru druhého rodiča s výberom školy by znamenalo popieranie rodičovských práv rodiča a odopretie rozhodnúť o podstatnej veci v živote maloletého dieťaťa, ktorou vzdelávanie na základe zákona výslovne je. Nad rámec skutkových dôvodov, je všeobecne známe, a rozhodovacia prax súdov sa k tomu prikláňa, že pár dní vymeškania v škole sa musí dostať do úzadia oproti realizácii

styku s rodičom. Vybudovanie a v tomto prípade udržanie vzťahu s otcom musí mať jednoznačne prednosť pred školskou výučbou obzvlášť vtedy, ak sa jedná len o predprimárne vzdelávanie. Krajský súd v Bratislave, sp. zn. 11CoP/253/2022: „Podľa názoru odvolacieho súdu je z pohľadu vytvárania si bezpečných vzťahových väzieb maloletej so svojim otcom, [...] dôležité tráviť spolu primeraný čas viac, ako byť denne v predškolskom zariadení do 15.30 hod. Pokiaľ otec má vytvorené vhodné podmienky a prejavuje záujem sa o maloletú osobne starať, vychovávať ju a adekvátne sa s ňou stretávať, aj keď rodičia svoj partnerský vzťah ukončili, potom je v záujme maloletej jej styk s otcom podporovať a upevňovať.“ Vymeškanie mesačne dvoch dní v rámci predprimárneho vzdelávania nie je v rozpore ani s verejnoprávnymi predpismi, nakoľko školský zákon oprávňuje rodiča na ospravedlnenie neúčasti dieťaťa na vyučovaní v určitom rozsahu. Rodičovské práva a povinnosti sú budované na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, pričom je v záujme maloletých detí, aby im nebolo odňaté právo mať zabezpečený pravidelný osobný kontakt s oboma rodičmi. Ani jednému z rodičov nepatrí právo obmedzovať pri starostlivosti o dieťa druhého rodiča. Je predovšetkým na rodičoch, aby maloletým deťom zabezpečili bezkonfliktné a stabilné výchovné prostredie. Matka svojim nezákonným konaním premiestnila maloletú do F. z dôvodu, že v tomto meste majú jej rodičia vysoký vplyv z dôvodu ich predchádzajúcich profesií. Otec matky, pán P., ktorý je v súčasnosti na dôchodku, bol dlhoročným vedúcim Okresného riaditeľstva policajného zboru v F. a tak je odôvodnený predpoklad, že do dnešného dňa má v rámci policajného zboru dobré vzťahy s príslušníkmi policajného zboru a vplyvné kontakty. Rovnako má vplyvné kontakty aj matka Z. B., ktorá je bývalou vyšetrovateľkou ÚBOK. Matka podnikla všetky (aj protizákonné kroky), aby sa konania ohľadom maloletej presunuli do F.. O nezákonnom premiestnení maloletej rozhodoval aj Ústavný súd SR, ktorý dospel k záveru, že matka skutočne nezákonne premiestnila maloletú do F..

V demokratickom a právnom štáte nemôže byť poskytnutá ochrana nezákonnému konaniu. Matka už niekoľko rokov zneužíva právny systém Slovenskej republiky, manipuluje s ním vo svoj prospech, a to bez ohľadu na to, že svojim konaním ubližuje maloletej F. a koná v rozpore s jej najlepším záujmom. ÚPSVaR Lučenec dlhodobo považuje matku za jediného plnohodnotného rodiča maloletej a robí úkony smerom k naplneniu najlepšieho záujmu matky a nie maloletého dieťaťa a to aj napriek tomu, že ÚPSVaR Lučenec má vedomosť o protiprávných krokoch matky. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je otec názoru, že ÚPSVaR Lučenec je zaujatý a nie spôsobilý na zastupovanie záujmov maloletej. Súčasne otec poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na uvedené skutočnosti je absolútne nevhodné, aby za daného skutkového stavu ÚPSVaR Lučenec vykonával akékoľvek kroky vo vzťahu k maloletej a aby bolo o jeho návrhoch rozhodované.

Matka nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.9.2022, sp. zn. 39P/176/2021 - 233 (ďalej len „rozhodnutie o úprave styku“) v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletou, keď otcovi v styku s maloletou F. nepretržite bráni. Dlhodobé nerešpektovanie súdneho rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou viedlo otca k podaniu návrhu na výkon rozhodnutia. O návrhu otca bolo rozhodnuté tak, že Mestský súd Bratislava II uznesením zo dňa 28.04.2025 so sp. zn. 37Em/3/2024 - 1101 nariadil výkon rozhodnutia o úprave styku, ktoré rozhodnutie bolo odvolacím súdom potvrdené. Pre vylúčenie pochybností, že by otec nepovažoval už aj v minulosti situáciu za závažnú, si dovoľujeme uviesť, že návrh na výkon rozhodnutia podal už v septembri roku 2023, pričom v tomto návrhu žiadal o urgentné rozhodnutie vo veci. Napriek zákonnej lehote na rozhodnutie o takomto návrhu stanovenej v ust. § 377 ods. 1 CMP, podľa ktorého súd rozhodne o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia do šiestich mesiacov od začatia konania, bolo rozhodnuté až dňa 28.04.2025. Prieťahy v konaní boli potvrdené aj nálezom ústavného súdu. Otec niekoľkokrát podával urgencie na súd, dokonca sťažnosť na prieťahy v konaní, no žiadny z týchto úkonov mu nezabezpečil rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, dokonca ani v čase, ktorý by sa tejto lehote aspoň približoval. Z uvedeného je tak zrejmé, že aktuálna situácia nie je zapríčinená nečinnosťou otca a že otec využíval všetky dostupné zákonné možnosti. Koncom marca 2023 matka neoprávnene a nezákonne zmenila bydlisko maloletej do F.. V tomto čase začali vznikať problémy pri odovzdávaní maloletej otcovi. Matka maloletú riadne nepripravovala na styk s otcom, čo sa prejavovalo tým, že maloletá pri odovzdávaní bola plačlivá, nechcela od matky odísť. Tento stav však trval vždy len pár minút. Akonáhle bola maloletá sama s otcom, bola veselá a užívala si čas strávený s ním. Je zjavné, že správanie maloletej pri odovzdávaní bolo zapríčinené negatívnym pôsobením matky na maloletú a nie tým, že by maloletá nechcela ísť k otcovi. Táto skutočnosť vyplýva predovšetkým zo správania matky, ktorá v týchto chvíľach nevyvíjala snahu k upokojeniu maloletej, ako by sa dalo očakávať, ale naopak si celú situáciu natáčala na video, aby mohla tieto zinscenované momenty následne použiť proti otcovi maloletej. Od roku 2023 sa však situácia medzi matkou a otcom vyostřila a to až do takej miery, že otec ku dnešnému dňu už rok a pol nerealizoval styk s maloletou F., a to nie jeho vlastným zavinením. Matka

neustále vytvára obštrukcie v styku otca s maloletou F.. Matka manipuluje maloletou, podáva šikanózne žaloby a trestné oznámenia na otca, nevyvíja absolútne žiadnu snahu pre zachovanie citových väzieb maloletej s otcom, čím zasahuje do práv maloletej F. a aj do práv otca. Otec sa najprv snažil s matkou niekoľkokrát dohodnúť na styku, zaslal ma tke niekoľko správ, v ktorých ju vyzýval na uzavretie dohody o priebehu styku , pričom matka snahu otca nielenže ignorovala a nebola ochotná rešpektovať súdne rozhodnutie , ale v období od septembra 2023 do júna 2024 sa s maloletou zatajovala, a s otcom sa dohodnúť nikdy nechcela. Otec využil všetky dostupné prostriedky ako sa domôcť styku s maloletou, podával neodkladné opatrenia, podal návrh na výkon rozhodnutia avšak matka naďalej úspešne ignoruje rozhodnutia súdu a neumožňuje otcovi realizáciu styku s maloletou v súlade s rozhodnutím súdu. Otec po príchode na miesto realizácie styku poslal matke sms správu, v ktorej ju informoval, že je na mieste realizácie styku. Pár minút po odoslaní danej sms správy vyšla matka s maloletou na rukách k bráne ohraničujúcej súkromný pozemok, na ktorom sa nachádzala s dieťaťom, pričom bráničku neodomkla, nevyšla pred ňu. Celá nasledovná komunikácia prebiehala „ponad plot“. Matka držala po celý čas maloletú na rukách, pričom jej kládla sugestívne otázky typu, či chce ísť s tatinom alebo či bude plakať ak musí ísť s otcom, na čo sa maloletá rozplakala. Maloletá po celý čas tohto „rozhovoru“ pôsobila zmanipulovane. Otec je názoru, že matka od počiatku nemala v úmysle umožniť styk otca s maloletou F., nakoľko F. nebola na styk žiadnym spôsobom pripravená - nebola vhodne oblečená na cestu, nemala zbalený batoh (tašku) s potrebnými vecami. Matka odmietala maloletú vydať aj po výzve otca, že matka je povinná umožniť mu styk s maloletou a že rovnako je jej povinnosťou ju na styk s otcom riadne pripraviť. Nakoľko matka aj naďalej odmietala maloletú F. vydať s odôvodnením, že maloletá povedala, že ísť nechce, bol otec nútený privolať na miesto realizácie styku policajnú hliadku. Ani po príchode policajnej hliadky matka nepustila maloletú z rúk, aj napriek tomu, že ju otec žiadal, aby celá vzniknutá situácia bola riešená bez prítomnosti maloletej F. . Privolanej policajnej hliadke následne otec vysvetlil celú situáciu a predložil im rozsudok, v ktorom je určený jeho styk s F. a rovnako aj rozhodnutie o výkone rozsudku. Policajná hliadka aj napriek predloženým dokumentom celú vec uzatvorila konštatovaním, že matka by maloletú otcovi odovzdala, ale maloletá nechce. Matka maloletú otcovi neodovzdala a otec nemal fyzicky možnosť sa s F. skontaktovať, či si ju odviezť, v dôsledku čoho sa styk otca s maloletou F. opätovne nerealizoval v dôsledku účelového konania matky. Správanie sa matky nasvedčuje tomu, že jej nie je možné nijak vyhovieť a nie je ochotná akceptovať žiadne súdne rozhodnutie. Tým, že matka odmieta postupovať v súlade so súdnymi rozhodnutiami, koná v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Matka je v zmysle vydaných rozhodnutí súdu povinná maloletú F. na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi . Neexistuje legitímny ospravedlniteľný dôvod pre konanie, ktoré zvolila matka. Z vyššie opísaného skutkového stavu je zrejmé, že žiadna dohoda s matkou nie je možná . Rovnako je zrejmé, že matka absolútne ignoruje autoritu súdov , súdne rozhodnutia pre ňu predstavujú len bezcenný kus papiera bez akejkoľvek právnej relevancie. Otec dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.12.2016, sp. zn. 25CoP/20/2016, podľa ktorého aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má právo sa v primeranom rozsahu podieľať na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb. Rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Práva a povinnosti tohto rodiča sa realizujú prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Je pritom treba mať vždy na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Podľa ust. § 25 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákon (ďalej len „Zákon o rodine“), a k jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že matka v rozpore s vykonateľnými rozhodnutiami súdov neumožňuje otcovi uskutočňovať styk s maloletou F.. Súčasne má otec za preukázané, že tento stav je trvalý, matka opakovane a zámerne neumožňuje styk a to bezdôvodne. Dôvodom matky je tvrdenie, že maloletá nechce ísť, avšak uvedené j u neospravedlňuje. Je na matke ako rezidenčnom rodičovi v súčasnosti, aby maloletú na styk s otcom riadne pripravil a to aj po psychickej (duševnej) stránke. Rovnako je zrejmé, že v danom momente neexistuje iný efektívny prostriedok zabezpečenia práv otca a maloletej ako je toto neodkladné opatrenie. Maloletá Lea bude mala tento rok len šesť rokov. Absencia otca v živote maloletej po tak dlhú dobu v takomto nízkom veku môže mať za následok pretrhnutie citových väzieb medzi otcom a maloletou F.. Už teraz je možné badať ochladnutie puta Leušky s otcom a pokiaľ bude matka vo svojom manipulatívnom a protiprávnom konaní pokračovať aj naďalej, môže dôjsť k nenapraviteľným škodám na rodinnom živote maloletej. Ingerencia súdu je nevyhnutná! Otec navrhuje dočasne upraviť starostlivosť o maloletú F. nasledovne:

Maloletá sa zveruje do osobnej starostlivosti otca,

Matka je oprávnená stykať sa s maloletou F. nasledovne:

každý týždeň v kalendárnom roku v utorok v čase od 15,30 hod. do 18,30 hod. a

každý štvrtok od 08,00 hod. do 18,30 hod.,

každý párný víkend od soboty od 08,00 hod. do nedele do 18,30 hod.,

počas Vianočných sviatkov každý párný kalendárny rok v čase od 23.12. od 08,00 hod.

do 24.12. do 15,00 hod. a 31.12. od 08,00 hod. do 01.01. do 18,30 hod. a každý

nepárný kalendárny rok v čase od 24.12. od 15,00 hod. do 25.12. do 18,30 hod. a od

29.12. od 08,00 hod. do 31.12. do 18,30 hod.,

počas Veľkonočných sviatkov každý párný kalendárny rok od Zeleného Štvrtka od

08,00 hod. do Veľkého piatku do 18,30 hod. a každý nepárný kalendárny rok vo

Veľkonočnú nedeľu od 08,00 hod. do Veľkonočného pondelku do 18,30 hod.,

každý párný kalendárny rok dňa 27.11. v čase od 08,00 hod. do 18,30 hod.,

s tým, že miestom preberania a odovzdávania maloletej bude bydlisko otca, v čase

keď bude maloletá v predškolskom zariadení bude miestom prebratia maloletej predškolské zariadenie.

Matka sa zaväzuje prispievať na výživu maloletej sumou 100,-Eur mesačne, ktorú je matka povinná zasielať k rukám otca maloletej vždy do 15 -dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom vykonateľnosti tohto rozhodnutia.

Otec navrhuje odovzdanie/preberanie maloletej v mieste bydliska otca aj z dôvodu, že je to práve matka, ktorá sa preukázateľne a bez vedomia otca presťahovala do F. a teda v zmysle spravodlivého rozdelenia nákladov by mala znášať rovnaké cestovné náklady spojené s prevozom maloletej, ako otec . Otec znáša náklady na dopravu už viac ako dva roky, pričom považujeme za potrebné zohľadniť, že jeho cesty sú v podstate zbytočné, keďže matka maloletú otcovi odmieta vydať. Otcov navrhovaná úprava styku reflektuje doterajšiu úpravu akurát v obrátenom režime. Otec považuje návrh za férový, berúci ohľad na časové vyťaženie každého zo zúčastnených na styku. Napriek skutočnosti, že matka maloletú F. otcovi odmieta vydávať, otec každý raz prišiel na miesto realizácie styku, nikdy sa neznížil k tomu, že by na maloletú F. prestal platiť výživné ani neodmietol F. vrátiť späť matke v čase, kedy sa síce s F. ešte vídal (jar roka 2023) ale frekvencia realizácie styku bola čoraz nižšia a problémovjšia v dôsledku krokov matky. Aj napriek neustálym obštrukciám matky, otec vždy konal smerom k matke spravodlivo, bez vytvárania zbytočných obštrukcií a problémov. Otec vo vzťahu k maloletej F. nijak nepochybil a napriek tomu sú obaja sankcionovaní zákazmi styku od matky. Týmto návrhom sa otec maloletej domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola maloletá F. dočasne, do právoplatného skončenia konania vo veci samej, prezverená do osobnej starostlivosti otca , a to v dôsledku naplnenia podmienok pre takýto postup uvedených v ust. § 25 ods. 4 Zákona o rodine. Uvedeným neodkladným opatrením možno riešiť, a to veľmi efektívne, situácie, keď hrozí nebezpečenstvo, že konkrétny rodič nebude môcť realizovať kontakt s dieťaťom , pričom je zrejmé, a to najmä pri maloletých deťoch, že tieto vnímajú časový úsek odlišne od dospeléj osoby a odlúčenie od konkrétneho rodiča môže mať na vývoj dieťaťa nežiaduce následky.“ V danom prípade existuje dôvodná obava otca, že nebude môcť realizovať kontakt so svojou maloletou dcérou. Táto obava je založená na predchádzajúcom pretrvávajúcom konaní matky, ktorá

opakovane a zámerne vytvára obštrukcie styku otca s maloletou F.. Neodkladná úprava je potrebná z dôvodu pretrvávajúcej neochoty matky umožniť otcovi realizáciu styku s maloletou. Matka neustále vytvára obštrukcie v styku a uvedený stav viac nemožno ignorovať a tento neznesie odklad. Vzhľadom na priebeh konania vo veci samej o úpravu rodičovských práv a povinností nie je možné legitímne a racionálne očakávať, že spor o starostlivosť o maloletú bude v najbližšej dobe právoplatne rozhodnutý. Poukazuje obzvlášť na skutočnosť, že napriek prebiehajúcej konaniu o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej F., v súčasnosti existuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku k maloletej F.. Predmetným rozhodnutím bola schválená rodičovská dohoda otca a matky. Napriek uvedenému matka od počiatku vykonateľnosti rodičovskej dohody túto nerešpektuje a vytvára obštrukcie styku otca s maloletou F.. Ako bolo uvedené vyššie, otec sa najprv pokúšal s matkou sám komunikovať a dohodnúť sa na styku, a však bezúspešne. Otec rovnako využil dostupné právne kroky, podal návrh na výkon rozhodnutia , avšak aj rozhodnutie o výkone rozsudku matka ignoruje. Uvedená situácia pretrváva už viac ako rok a pol , čo je vzhľadom na nízky vek maloletej F. skutočne dlhá doba bez prítomnosti otca v jej živote. Naliehavosť potreby úpravy pomerov otec vidí najmä v skutočnosti, že výchova a zdravý vývin maloletej je v ohrození a nemožno čakať do rozhodnutia vo veci samej. Maloletá je vychovávaná v prostredí nenávisť matky k otcovi, v manipuláciách a pod vplyvom matky, ktorá sa nedokáže preniesť cez jej konflikty s otcov v dôsledku čoho poškodzuje maloletú. Preferenčný rodič (ale aj každý rodič) má vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a vo všeobecnosti k všetkým ľuďom, má ho učiť tolerancii, rešpektovaniu odlišných názorov a viesť ho k tomu, aby samé dokázalo kriticky myslieť a formovať si

vlastné názory. Výchova matky je presne opačná. Otec nespochybňuje, že sa matka vie o maloletú postarať v zmysle, že maloletá chodí čistá, upravená, nie je hladná. Avšak výchova nespočíva len v zabezpečení základných životných potrieb hygieny ale spočíva aj v hodnotovom nastavení, ktoré matka zjavne nemá správne, keď nedokáže prekonať svoje vlastné ego v prospech F.. Pre zdravý psychosociálny vývin maloletého dieťaťa je nevyhnutné, aby dieťa trávilo čas s oboma rodičmi, aby cítilo, že je milované oboma rodičmi a obom rodičom na ňom záleží. Matka si zjavne neuvedomuje, že svojim konaním ubližuje F. a neprimerane zasahuje do jej práva na rodinný život a vzťah s oboma rodičmi. Pokiaľ by otec tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa zmeny osobnej starostlivosti o maloletú nepodal, obáva sa, že stratí puto s dcérou a to obzvlášť vzhľadom na jej vek a dlhú dobu, počas ktorej už absentuje v jej živote. Za daných skutkových okolností situácia neznesie odklad a každý ďalší deň strávený výlučne vo výchovnom prostredí matky ohrozuje zdravý vývin maloletej a jej výchovu so správnymi hodnotami.

7. Matka vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 08.12.2025 uviedla, že neodkladného opatrenia sa možno domáhať len v čase, kedy dochádza k zásahu do práv toho ktorého účastníka, teda nie je právne ani logicky možné nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého sa otec domáha, keď celé odôvodnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec odôvodňuje údajnými zásahmi v minulosti. Matka dodáva, že otec sa o maloletú nezaujíma od dátumu 20.08.2025, t.j. už 4 mesiace nekontaktoval matku ohľadom informácii o F. a taktiež ani raz neprišiel za maloletou na styk ani maloletú nijakým iným spôsobom (napr. telefonickým) nekontaktoval. Matka opätovne zdôrazňuje, že otcovi nijakým spôsobom nebráni v styku s maloletou F.. Vždy otcovi odpovedala, kým sa dopytoval na dcéru, že kľudne môže prísť a zahrajú sa všetci spolu, nakoľko si to tak želá maloletá F.. Za posledné 4 mesiace ani nemohlo dôjsť k bráneniu pretože otec sa matke v tomto období vôbec neozval ani len nepísal, či sa má maloletá F. dobre, či je zdravá a či jej niečo nechýba. Ak si otec myslí, že je maloletá F. nejakým spôsobom ovplyvňovaná matkou, tak táto skutočnosť bude objektivizovaná na základe znaleckého dokazovania, ktoré je nariadené uznesením Mestského súdu Bratislava II, zo dňa 05.11.2024, sp. zn. 40P/76/2024 - 973, ktorému sa otec vyhýba, nedostavuje sa k znalcovi na vytýčené termíny vyšetrenia, a to ani po tom, čo mu bola uložená pokuta a sabotuje tým celé konanie vo veci samej. Otec tvrdí, že za správanie sa maloletej F. a údajné odcudzenie od otca nesie plnú zodpovednosť matka. Ak sa otec snaží týmto tvrdením vyvinúť zo situácie, za ktorú si môže jedine on, tak by si mal hlavne uvedomiť, že za konanie otca matka nemôže niesť zodpovednosť. Je to práve otec, ktorý už 4 mesiace neprejavil záujem o maloletú, odmietal akékoľvek formy asistovanej pomoci pre zlepšenie komunikácie medzi ním a matkou, ako možno uviesť výchovné opatrenia, ktorých sa nezúčastnil a následne zavádzal účelovo súd na pojednávaní, že mu nič nebolo doručené alebo odsabotovanie prípadovej konferencie, na ktorú sa nedostavil a ani sa zo svojej absencie nijakým spôsobom neospravedlnil. Matka uvádza, že ak sám otec akceptoval to, čo bolo na pojednávaní dňa 29.09.2022 vyriešené samotnou zákonnou sudkyňou, teda že Rodičovská dohoda sa podpisuje na 2 roky, resp. do nástupu maloletej F. na predprimárne povinné vzdelávanie a otec s vyjadrením sudkyne na pojednávaní súhlasil, mal by mať vedomosť, že terajšia Rodičovská dohoda už neodráža vhodnú úpravu styku maloletej F. s otcom, keďže maloletá F. už navštevuje povinné predprimárne vzdelávanie. Uvedené len evokuje účelovosť a samotný boj proti matke, ktorý otec zneužíva na svoje zviditeľnenie na sociálnych sieťach bez ohľadu na psychický dopad na svoju dcéru. K otcovým mylným tvrdeniam o jeho porušení práv Matka poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, zo dňa 03.09.2025, sp. zn. I. ÚS 369/2025-94 (ďalej v texte len ako „Nález“), z ktorého si matka dovoľí citovať: „Zo zistení ústavného súdu preštudovaním súvisiaceho súdneho spisu, ako aj z vyjadrení predložených sťažovateľom, zúčastnenou osobou (povinnou) a kolíznym opatrovníkom vyplynulo viacero podstatných skutočností, ktoré v ich súhrne neumožňujú prijať záver o zásahu do už označených práv sťažovateľov. Akcentujúc vysoko konfliktnú komunikáciu medzi rodičmi, ale predovšetkým laxný postoj sťažovateľa jednak k možnosti absolvovania styku s maloletou za prítomnosti povinnej, ako aj k možnosti sanácie vážne narušeného vzťahu medzi sťažovateľom a povinnou ako rodičmi maloletej formou odborného poradenstva, ústavný súd konštatuje, že nezistil takú intenzitu zbytočných prietahov v napadnutom konaní, ktorá by mala za následok zásah do samotnej podstaty označených hmotných práv a umožňovala prijať záver o porušení označených práv sťažovateľov. Obnova narušených vzťahov medzi rodičmi je pritom nevyhnutným predpokladom pre následnú sanáciu vzťahu medzi otcom ako rodičom a jeho dcérou. Odmietanie obnovy vzťahov medzi rodičmi zo strany sťažovateľa v akejkoľvek navrhovanej forme (bod 25 tohto nálezu) preto logicky prispieva k predĺženiu napadnutého konania a nesvedčí o jeho emocionálnej vyzretosti a ani o stotožnení sa s tým, že prvoradým záujmom rodiča by malo byť zaistenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. V tomto smere ústavný súd ako už mnohokrát predtým akcentuje, že prvoradým v konaní týkajúcim

sa maloletého nie je záujem na čo najskoršom skončení veci, ale záujem na tom, aby počas celého štádia rodičovského konfliktu orgány súdnej moci konali tak, aby sa vzťah rodiča s maloletým realizoval v súlade so záujmom dieťaťa, ktorý je leitmotívom akéhokolvek konania, v ktorom sa rozhoduje o právnom postavení maloletého, vykonávacie konanie nevynímajúc.“ 10. Matka na podaní svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebadá nič prekvapujúce, či zmätočné. Došlo k podstatnej zmene stavu, keďže maloletá F. sa zúčastňuje predprimárneho povinného vzdelávania. Otec síce poukazuje na svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak na rozdiel od neho matka požaduje styk dcéry s otcom realizovať za jej prítomnosti, otca zo života dcéry nevylučuje a ani jej nespôsobuje taký zásah do psychického a emočného vývoja ako by otec jeho dcére spôsobil úplnou zmenou zverenia, ktoré jeho návrh premieta. Uvedené opiera Matka najmä z opakovaných a konzistentných vyjadrení Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny F. (ďalej v texte len ako „UPSVAR“ v príslušnom gramatickom tvare), z ktorých vyplýva, že v súčasnosti prvotné stretnutia otca s maloletou F. by sa mali realizovať za prítomnosti matky, ktorá je pre maloletú F. primárnym vzťahovým rodičom. Odvážne nepravdivé tvrdenia otca uvedené v bodoch 15. až 24. otcovho vyjadrenia považuje matka za bezbrehé klamstvo a zavádzanie súdu, a preto si v tejto časti dovoľí uviesť i stručnú skutkovú genézu za preukázaním otcovho účelového a vopred naplánovaného šikanovania matky, ale hlavne ubližovania samotnej maloletej F., ktorá je komunikatívna a má rada spoločnosť detí. Matka maloletú prihlásila najprv do občianskeho združenia Detské centrum Kolibrík a následne, keďže otec podal voči Detskému centru žalobu, s tým, že uviedol, že voči štátnej škôlke nebude mať výhrady, tak matka prihlásila maloletú F. do materskej školy na ul. S. nakoľko sa musela zamestnať, aby mohla žiť seba i maloletú F.. Otcovi prostredníctvom SMS správy zaslala internetový odkaz na webovú stránku materskej školy. Otec sa matke na jej návrh nijakým spôsobom nevyjadril a keďže sa blížil čas, kedy končí lehota na prihlásenie maloletého dieťaťa do materskej školy, bola maloletá F. prijatá práve na základe ustanovenia § 144a ods. 2 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní, teda vec nezniesla odklad (Matka potrebovala nastúpiť do zamestnania), zadováženie súhlasu druhého rodiča bolo spojené s ťažko prekonateľnou prekážkou (Matka sa niekoľko krát pýtala Otca, či súhlasí s materskou škôlkou, ktorú mu zaslala, avšak on ani raz Matke na túto otázku neodpovedal). Následne bolo rozhodnutie o prijatí maloletej do materskej školy zaslané otcovi prostredníctvom pošty, ktorý si túto zásielku musel prevziať, keď tá sa materskej škole ako neprevzatá zásielka nevrátila, o čom otec musí mať vedomosť. Otec mal možnosť podať voči rozhodnutiu odpor do 15-tich dní od doručenia, avšak toto svoje právo nevyužil. Z uvedeného preto matka nechápe, ako môže otec tvrdiť, že o tom, že maloletá navštevuje materskú školu, resp. kde navštevuje maloletá materskú školu sa dozvedel až zo spisu, pričom toto tvrdenie nemôže byť pravdivé ani z toho dôvodu, že tunajším súdom bola Matke nariadená informačná povinnosť Uznesením zo dňa 07.06.2024. Keďže maloletej vznikla od 01.09.2025 zákonná povinnosť predprimárneho vzdelávania v zmysle Školského zákona, je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Ďalej matka uvádza, že je zaujímavé a hodné osobitného zreteľa, že otcovi doteraz nijakým spôsobom nevadilo, že maloletá F. navštevuje materskú školu ani vo svojich podaniach nijakým spôsobom nespochybňoval prijatie maloletej do predškolského zariadenia, ktoré maloletá F. navštevuje. Otcovi začala materská škola vadiť až vtedy, keď bola do spisov doložená žiadosť materskej školy adresovaná UPSVaRu po tom, čo u maloletej po pokusoch styku otca s maloletou, sa prejavili nepriaznivé psychické ťažkosti a zmeny správania. Namiesto toho, aby sa Otec ako jeden zodpovedný lekár, ale predovšetkým otec, snažil maloletej pomôcť, podniká právne kroky, ktoré maloletej F. nijakým spôsobom nepomáhajú, práve naopak, len narúšajú jej psychickú a emočnú stabilitu. K návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia matka udáva, že s ním v celom rozsahu nesúhlasí. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo), ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodíť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Matka zastáva názor, že vzhľadom na stav v konaní vo veci samej, v ktorej je nariadené znalecké dokazovanie (konanie vedené pod sp. zn. 40P/76/2024), ktoré otec už viac ako trištvrte roka bojkotuje tým, že sa neriadi pokynmi znalca ako ani súdu a ani udelená poriadková pokuta otcove, ako aj jeho právneho zástupcu, účelové konanie spočívajúce v nekomunikovaní so znalcom a ignorovanie pokynov súdu, vedie k neprimeranému predlžovaniu konania, čím sa zhoršuje schopnosť zabezpečiť rýchle a spravodlivé rozhodnutie v záujme nielen maloletej F., ale aj oboch rodičov, čo musí byť otcovi

známe. Práve na základe znaleckého dokazovania sa majú objektivizovať vzťahy matky s maloletou F. ako aj otca s maloletou F. a zistiť momentálny psychický stav maloletej F., a práve z tohto dôvodu matka považuje za právne neprípustné, iracionálne, teda vymykajúce sa až logike podanie predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého sa otec domáha. Matka opäť poukazuje na to, že otec sa matke už 4 mesiace vôbec neozval, teda aj svojej dcére. Maloletá F. ho evidentne nijakým spôsobom nezaujíma, keďže sa na maloletú vôbec nepýta. Otec preto nemôže argumentovať tým, že nariadenie neodkladného opatrenia by bolo v najlepšom záujme dieťaťa, keďže sa o maloletú F. nezaujíma a teda nie je možné považovať jeho postoj za skutočný prejav záujmu o jej blaho. Takýto prístup naznačuje, že jeho záujem o dieťa nie je dostatočný na to, aby mohol byť považovaný za základ pre rozhodovanie o opatreniach týkajúcich sa maloletej a zároveň, že ide opäť len o útok voči matke, ktorá sa naopak snaží a zúčastňuje všetkých stretnutí, a v neposlednom rade sa matka riadne dostavila na vyšetrenie u znalca, na rozdiel od „milujúceho“ otca. Maloletej sa otec na jej narodeniny nezavola, neprišiel, nedal darček, neposlal SMS. Namiesto toho na svojom instagramovom účte zverejnil fotku s maloletou a v popise tejto fotky maloletej zaprial k narodeninám. Otec vo svojom vyjadrení na Matkin návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol nasledovné: Otec pracuje ako lekár pozemnej a leteckej záchranej služby, čo znamená, že jeho možnosť variovat' s pracovným časom po tom ako už bol rozvrhnutý sú obmedzené. ÚPSVaR vie o povolaní otca a musí si byť vedomý aj skutočnosti, že otec nemá možnosť zobrať si v práci voľno zo dňa na deň (otec si nemôže zobrať „pripustku“ bez personálnej náhrady v práci, k čomu je potrebné si vymeniť s niekým službu v beztak personálne poddimenzovanom segmente). Otec má z povahy svojho zamestnania obrovskú zodpovednosť a hoci je pre neho maloletá na prvom mieste, nemôže si svojím konaním dovoliť ohroziť životy ľudí.....“ Z uvedeného teda matka nevie akým spôsobom by otec zabezpečil osobnú starostlivosť o maloletú F. a kde sa bude maloletá F. nachádzať, resp. kto bude zabezpečovať starostlivosť o maloletú v čase, kedy je otec v práci alebo keď sa venuje svojim mnohopočetným koníčkom. Matka má pre maloletú zabezpečenú každodennú starostlivosť. Sám otec vo svojich podaniach nikdy nespochybňoval starostlivosť matky o maloletú F.. Matka taktiež zastáva názor, že inštitút neodkladného opatrenia je relevantným iba v čase kedy dochádza k zásahom do práv účastníkov. Ak by aj otcove tvrdenia o tom, že údajne matka marí výkon súdneho rozhodnutia, teda rodičovskej dohody, ktorú už ani nemožno považovať za vykonateľnú práve z dôvodu stretu úpravy styku s kogentnými ustanoveniami Školského zákona, tie nie sú podložené ad 1) žiadnymi dôkazmi ad 2) sám otec uvádza svoje dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia s odkazom na údajné marenie výkonu súdneho rozhodnutia v minulosti. Keďže k času podania návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia sa otec u matky neinformoval ani len o zdravotnom stave a taktiež na styk s maloletou F. neprišiel, má matka za to, že nariadenie neodkladného opatrenia nie je na mieste, a to z dôvodu neaktuálnosti ako ani opodstatnenosti. Matka poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Trnave, zo dňa 12.09.2023, sp. zn. 11CoP/80/2023 - 374: „Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že otec nepreukázal neodkladnú potrebu pre nariadenie ním navrhovaného neodkladného opatrenia. Maloleté dieťa je v starostlivosti matky, ktorá sa o neho riadne stará...“ Otcove argumenty, že sa najprv snažil s matkou niekoľkokrát dohodnúť na styku nie sú pravdivé, z mailovej komunikácie z roku 2023 je evidentné, že otec chcel matke diktovať ako sa má styk realizovať a žiadnu inú možnosť komunikácie alebo kompromisu zo strany otca nikdy možná nebola. Matka opakovane prostredníctvom svojej právnej zástupkyne kontaktovala i otcovho právneho zástupcu, aby si sadli za „okrúhly stôl“ a skúsili nájsť kompromis, avšak zo strany otca či jeho právneho zástupcu neprišla, na tieto pokusy o konsenzus rodičov, žiadna odpoveď a teda otec ako i jeho právny zástupca úplne odignorovali snahy matky a jej právnej zástupkyne o konštruktívny dialóg. Vychádzajúc z deklarovaného skutkovo-právneho stavu matka zastáva názor, že súd musí zamietnuť návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože nie sú splnené zákonné predpoklady, najmä nie je preukázaná naliehavá potreba alebo nebezpečenstvo zmarenia alebo vážneho ohrozenia v súčasnosti práva otca, nie je dostatočne osvedčený nárok/návrh otca, súd musí tiež zhodnotiť, že záujem Otca neprevyšuje najlepší záujem maloletej a sú dané i procesné prekážky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú spojené v danom prípade navrhovanej zmeny zverenia so znaleckým dokazovaním, ktoré otec absolútne ignoruje, preto nemožno hovoriť na strane otca o naliehavosti jeho návrhu. Otec žiadnym významným spôsobom nedeklaroval, že by v prípade ponechania maloletej F. v starostlivosti a opatere Matky, teda v intenciách súčasnej úpravy zverenia maloletej dcéry matke, maloletej hrozila závažná ujma, alebo že by samotná F. bola ohrozená v prípade, ak neodkladné opatrenie nebude nariadené. Úprava styku maloletého dieťaťa s rodičom tvorí špeciálnu zložku rodičovských práv, preto takáto úprava musí byť vždy v záujme maloletého dieťaťa. Vyslovenie zmeny zverenia, i keď dočasnej, je opatrenie, ktoré prenikavo zasahuje do rodičovských práv a hlavne do práv dieťaťa. Účelom neodkladného opatrenia je rýchla, avšak iba dočasná úprava styku, či zverenia s tým, že v konaní vo veci samej súd vykoná rozsiahlejšie dokazovanie

za účelom spoľahlivého zistenia skutočného stavu a až po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ale v ich vzájomnej súvislosti, rozhodne o úprave výkonu rodičovských práv a povinností do budúcnosti tak, aby bol rešpektovaný hlavne najlepší záujem maloletého dieťaťa. Otec znemožňuje a úmyselne bráni v plynulom chode súdneho konania vo veci samej /absencia účasti na znaleckom dokazovaní zo strany otca/ a preto je až nemysliteľné, aby otec ako účastník konania takýmto spôsobom ignoroval súd a porušoval svoje procesnoprávne povinnosti. Z uvedeného dôvodu postup súdu má smerovať k využitiu všetkých právnych inštitútov pre zabezpečenie prítomnosti otca na znaleckom dokazovaní a nie k vydaniu neodkladného opatrenia, ktorým by, i keď dočasne, zveril maloletú Leu do osobnej starostlivosti otca. Na základe vyššie uvedeného, nakoľko otec neosvedčil bezodkladnú potrebu úpravy a opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia, navrhuje matka, aby súd návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia zamietol.

8. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha

13. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 331 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

16. V zmysle článku 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

17. V zmysle článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní zástupcovia, majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa.

18. Podľa článku 5. Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa

zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

19. Podľa ust. § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

20. Neodkladné opatrenie predstavuje inštitút neodkladnej procesnej ochrany, ktorým sa bezodkladne upravujú pomery účastníkov konania. Vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia ako nástroja zabezpečujúceho úpravu pomerov v rozsahu odôvodnenom naliehavou potrebou súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje iba na základe skutočností a tvrdení uvedených v návrhu a na základe predložených listinných dôkazov, ktoré by mali hodnoverne osvedčovať stav tvrdený v návrhu. Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní. Postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti neodkladného opatrenia je teda tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy právneho vzťahu medzi nimi. Navrhovateľ teda musí osvedčiť, že bez okamžitej, hoci i len dočasnej, úpravy právnych pomerov by bolo právo ohrozené. Pokiaľ má mať navrhované neodkladné opatrenie len dočasnú povahu, jeho nariadením nemôže byť navodený nezvratný stav. Neodkladným opatrením nemožno s poukazom na princíp proporcionality obmedziť povinný subjekt neprimeraným spôsobom alebo nad nevyhnutný rozsah.

21. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých má mať vzhľadom na skutočnosť, že ide o úpravu bezprostredne dotýkajúcu sa záujmov maloletých detí (ktorým sa priznáva osobitný stupeň ochrany), avšak pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, bez vykonania riadneho dokazovania, miesto len tam, kde bez okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov sú záujmy, starostlivosť, výchova, výživa, či dokonca zdravie alebo život maloletého dieťaťa vážne ohrozené. Účelom neodkladných opatrení je tak rýchlo a pružne riešiť situáciu, v prípade, že je potrebný okamžitý zásah súdu do pomerov účastníkov, v dotknutom prípade pomerov maloletého, s cieľom ochrany jeho práv a v prípade konkrétneho ohrozenia.

22. Súd opätovne posúdil návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, listinné dôkazy priložené k návrhu, vyjadrenie kolízneho opatrovníka a vyjadrenie otca k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, taktiež posúdil návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 04.12.2025, listinné dôkazy priložené k návrhu, vyjadrenie matky k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na vec aplikoval príslušné zákonné ustanovenia, a po zvážení všetkých skutočností dospel k záveru, že návrh matky ani návrh otca nie je dôvodný.

23. Bezodkladná úprava pomerov účastníkov musí byť naliehavá a odôvodnená individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu. Neodkladné opatrenie súd nariadi len vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznenie odklad. Podľa názoru súdu na základe skutočností, ktoré mal preukázané v rámci konania o nariadení neodkladného opatrenia a súvisiacich konaní, vrátane konania o nariadenie výkonu rozhodnutia vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 37Em/3/2024, v ktorom súd uznesením zo dňa 28.04.2025 nariadi výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 39P/176/2021 - 233 zo dňa 29.09.2022, a uložil povinnosť matke umožniť styk otca s maloletým dieťaťom, nie je v tomto štádiu konania možné rozhodnúť tak, ako matka vo svojom návrhu navrhuje. Tak ako súd uvádza v predmetnom uznesení o nariadení výkonu rozhodnutia právo maloletého dieťaťa vyjadriť sa a povinnosť súdu zohľadniť najlepší záujem dieťaťa nemožno bez ďalšieho stotožňovať. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia a v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná. V záujme dieťaťa je zachovať

rovnocenný vzťah s oboma rodičmi, ktorý vytvorí maloletej priestor rozvíjať aj vzťah s otcom, i keď je zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá je v súčasnosti jej primárnou vzťahovou osobou. Uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia bolo aj predmetom odvolacieho konania, pričom Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí č.k. 13CoE/10/2025 - 1802 zo dňa 17.09.2025, ktorým potvrdil nariadenie výkonu konštatuje: „Úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obojmu rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybnosti nezastupiteľné postavenie.“ Z doposiaľ zistených skutočností a vykonaného dokazovania i v rámci súvisiacich konaní nevyplýval reálny, opodstatnený dôvod, pre ktorý by mal súd pristúpiť k obmedzeniu rozsahu styku otca s maloletou formou neodkladného opatrenia. Z počiatku odmietavý postoj maloletej k otcovi je prirodzený vzhľadom na skutočnosť, že styk s otcom neprebíha už rok a pol, avšak z tvrdení matky nevyplýva záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletej pri uskutočňovaní styku s otcom v rozsahu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia vážne ohrozený alebo narušený. K argumentácii matky týkajúcej sa kolízie styku otca podľa právoplatného a vykonateľného rozhodnutia s povinným predprimárnym vzdelávaním súd uvádza, že zabezpečenie tejto povinnosti maloletej je v kompetencii rodiča, ktorý zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, t.z. že ak bude maloletá Lea v danom čase v starostlivosti otca, ten bude povinný jej účasť na povinnom vzdelávaní zabezpečiť. O návrhu na úpravu styku otca s maloletou rozhodoval tunajší súd uznesením č.k. 37P/80/2024 - 264 zo dňa 08.08.2024, ktorým vyhovel návrhu otca a dočasne upravil styk otca s maloletou. Predmetné neodkladné opatrenie Krajský súd v Trnave svojim uznesením č.k. 11CoP/150/2024 - 625 zo dňa 05.11.2024 zrušil a návrh otca zamietol s tým, že styk otca s maloletou je už upravený právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktorého výkonu sa otec aj domáha. Návrh matky na zníženie výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletú rozhodne nemožno považovať v záujme maloletého dieťaťa, pričom otec, ako povinný platiť výživné, sa jeho zníženia ani nedomáha. S uvedeným vyjadril súhlasné stanovisko aj kolízny opatrovník.

24. Taktiež pri návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenie spočívajúcom vo zverení maloletej do jeho osobnej starostlivosti, v určení rozsahu styku maloletej s matkou a v určení výživného dospel súd k záveru, že neboli splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v dočasnom zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca. Otec opodstatnenosť neodkladnej úpravy pomerov odôvodňuje pretrvávajúcou neochotou matky umožniť otcovi realizáciu styku s maloletou. Uskutočňovanie styku v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je však predmetom vykonávacieho konania a samo osebe nezakladá naliehavú potrebu pre nariadenie neodkladného opatrenia. Otec tiež uvádza, že vzhľadom na priebeh konania vo veci samej nie je možné očakávať, že spor o starostlivosť o maloletú bude v najbližšej dobe právoplatne rozhodnutý. Na tomto mieste musí súd citovať z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS 369/2025-94 z 03.09.2025: „Akcentujúc vysoko konfliktnú komunikáciu medzi rodičmi, ale predovšetkým laxný postoj sťažovateľa jednak k možnosti absolvovania styku s maloletou za prítomnosti povinnej, ako aj k možnosti sanácie vážne narušeného vzťahu medzi sťažovateľom a povinnou ako rodičmi maloletej formou odborného poradenstva, ústavný súd konštatuje, že nezistil takú intenzitu zbytočných prieťahov v napadnutom konaní, ktorá by mala za následok zásah do samotnej podstaty označených hmotných práv a umožňovala prijať záver o porušení označených práv sťažovateľov. Obnova narušených vzťahov medzi rodičmi je pritom nevyhnutným predpokladom pre následnú sanáciu vzťahu medzi otcom ako rodičom a jeho dcérou. Odmietanie obnovy vzťahov medzi rodičmi zo strany sťažovateľa v akejkoľvek navrhovanej forme preto logicky prispieva k predĺženiu napadnutého konania a nesvedčí o jeho emocionálnej vyzretosti a ani o stotožnení sa s tým, že prvoradým záujmom rodiča by malo byť zaistenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa“. Naliehavosť potreby úpravy pomerov vidí otec najmä v skutočnosti, že výchova a zdravý vývin maloletej je v ohrození, sám však uvádza, že nespochybňuje, že sa matka o maloletú vie postarať v zmysle, že chodí čistá, upravená, nie je hladná. Avšak výchova

nespočíva len v zabezpečení základných životných potrieb ale aj v hodnotovom nastavení. Súd opätovne zdôrazňuje účel inštitútu neodkladných opatrení, a to, že neodkladné opatrenie sa nariadi v prípade nutnosti okamžitého zásahu súdu do pomerov maloletých detí, s cieľom ochrany ich práv a len v prípade konkrétneho a vážneho ohrozenia s možnými nezvratnými následkami (t. j. priamo ohrozený život, zdravie, výchova, výživa, a pod.). V danom prípade sa súd nemôže stotožniť s tvrdeniami otca, že neuskutočňovanie styku a rozdielny pohľad na výchovu maloletej zakladajú naliehavú potrebu pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. V konaní vo veci samej, súd koná a po náležitom dokazovaní rozhodne o návrhu na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností v najlepšom záujme maloletej.

25. Súd opätovne dôrazne apeluje na oboch rodičov, aby sa snažili dosiahnuť dohodu o ďalších podmienkach výchovy svojho dieťaťa prirodzenou cestou, aby ich komplikovaným vzťahom nebola poškodená ich dcéra.

26. Ďalšie argumenty účastníkov konania súd považoval za nadbytočné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania.

27. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle citovaného ustanovenia §52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana (účastník podľa CMP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.